

ŽIVOT

Sestra Smilja Ćirko: Uloga nas redovnica u suvremenom svijetu je pomaganje mladima prilikom donošenja pravih odluka u zajedništvu s Bogom

SESTRA SMILJA ĆIRKO / FOTO: SISAČKA BISKUPIJA

Koju ulogu žena ima danas u suvremenom društvu i što to znači biti vjernica danas? Kroz projekt „Uloga i valorizacija žena različitih religija i vjeroispovijesti tijekom pandemije koronavirusa” donosimo priče žena različitih struka koje imaju istaknutu ulogu u svojoj vjerskoj zajednici. Kroz razgovor sa ženama koje su pripadnice različitih religija i vjeroispovijesti razgovarat ćemo o njihovoj ulozi kao žena. Osobito je zanimljivo kako one same sebe kroz svoj poziv i kako se kroz njega ostvaruju kao osobe. Portal Hrvatske katoličke mreže u pet dijelova donosi priče žena različitih struka, religija i vjeroispovijesti. Ono što ih spaja je otvorenost i ljubav prema Bogu i čovjeku.

04.09.2022. / 08:00 / Marija Pandžić

Redovnicu Družbe Kćeri Božje ljubavi Smilju Ćirko pamtimo kao neustrašivu koordinatoricu Distributivnog centra Sisačke biskupije koja je u trenucima nakon razornog potresa koji je pogodio područje Banovine krajem prosinca 2020. okupila na tisuće volontera koji su razvrstali pomoć koja je dolazila iz svih krajeva Hrvatske i šire. Njezina misija pomaganja nije tu stala. Uz službu predstojnice Katehetskog ureda Sisačke biskupije i članstva u Upravnom vijeću Caritasa, vrši i službu predsjednice Povjerenstva Caritasa Sisačke biskupije za pomoć stradalima u potresu.

S. Smilja Ćirko: Božja providnost poslužila se sa mnom i uključila u rad Distributivnog centra Sisačke biskupije

“Željela bih reći da je Božja providnost djelovala kao melem za sve teškoće koje su se dogodile kad je potres pogodio područje naše Sisačke biskupije. U

borbi protiv teškoća Božja providnost ubacila je i mene. Ja jesam u Upravnom vijeću Caritasa, ali nekako se Gospodin sa mnom poslužio u tom razdoblju jer je bilo vrijeme pandemije koronavirusa i nisam bila toliko okupirana svojom dužnošću predstojnice Katehetskog ureda Sisačke biskupije. Tako kad me ravnateljica Caritasa Sisačke biskupije nazvala i pitala: 'Smiljo, bi li se ti željela uključiti?', a sisački biskup Vlado Košić rekao: 'Svakako, daj se uključi', nisam dalje razmišljala.

Naime, odmah sam došla u Sisak nakon potresa jer sam bila kod majke u Zagrebu i dala se na raspolaganje. Zapravo je tako sve i krenulo. Mene jako veseli taj rad s ljudima i pomaganje, to je dio mog identiteta, dio moje Družbe, dio onoga što ja radim. Moje opredjeljenje kao redovnice, ono što nastojim činiti, jest na bilo koji način učiniti vidljivom Božju ljubav. To je zapravo bila prilika da se pokaže da Bog nije zaboravio ljude. Da elementarna nepogoda može biti samo jedna stepenica na putu ostvarenja onog našeg ljudskoga, da se svi možemo uključiti i pomoći jedni drugima bez obzira na stupanj stradavanja naših materijalnih dobara uslijed potresa", istaknula je s. Smilja prisjećajući se tog turbulentnog razdoblja rada Distributivnog centra koji je bio otvoren do 1. travnja 2021. godine.



Sestra Smilja Ćirko u Distributivnom centru Sisačke biskupije (ožujak, 2021.)

Danas sestra Smilja obnaša službu predsjednice Povjerenstva Caritasa Sisačke biskupije za pomoć stradalima u potresu. Kako nam je otkrila u

razgovoru, na toj će službi biti dok god pristiže novac za potrebite i dok je potrebno pomagati.

“Obnova traje sporo jer su imovinsko-pravni odnosi jako teški. Znae da je bio Domovinski rat i da je jako puno ljudi došlo iz Bosne i uselilo se u kuće koje su im bile darovane pa one nisu bile dobro ni obnovljene nakon rata. To je razlog zašto su posljedice potresa još i veće. Kao da je potres proširio bol tih ljudi koji su došli iz Bosne jer su imali osjećaj da ih je još jedna nevolja snašla. Moram reći da su ljudi jako otvoreni za komunikaciju i prihvaćaju situaciju s jednim mirom. Htjeli bi i oni da se obnova rješava brže, ali svjesni su problema koji se pojavljuju. Primjerice, zemljište nije u njihovom vlasništvu, a trebalo bi graditi kuću. Nažalost, nismo primijetili potrebnu pomoć od države kako bi se što lakše nadišle te prepreke na putu već sve to moramo sami posložiti ako hoćemo nekome pomoći i izgraditi kuću.”

Od pomaganja ljudima s. Smilja ne odustaje: Uvjerena sam da će biti u budućnosti sve dobro i sve kako treba

Sestra Smilja istaknula je da je od Gline do Petrinje obišla sva sela. Kaže kako su ljudi već pomalo rezignirani i nestrpljivi jer bi htjeli da obnova ide brže.

“Kad se ti ljudi susretnu s nekim problemom, shvate da sagraditi kuću i nije tako lak zadatak. Ipak, uvjerena sam da će u budućnosti biti sve dobro i kako treba. Puni su nade i htjeli bi ovu zimu dočekati u svojim kućama. No ako se to i ne dogodi, tješi ih činjenica da čekanje ima smisla, da će kuće biti kvalitetnije obnovljene. Trudim se uvijek uliti nadu da će to na kraju sve ipak biti dobro. Naime, previše toga je razoreno. Imam uvid u situaciju jer je sva dokumentacija došla do mojih ruku. Previše je razrušenih kuća da bi se to sve obnovilo u roku nešto više od godine dana.

Mi smo uspjeli pomoći onima kojima je trebalo sagraditi dimnjak ili postaviti prozore, ali ondje gdje se trebaju izgraditi kuće ili stanovi dugotrajniji je proces. Uvijek postoje oni koji žele rušiti, a ne graditi. Međutim, uloga nas vjernika i Caritasa je ulijevati nadu te ohrabrivati one najranjivije kao i stvarati uvjete da oni sami mogu nešto napraviti. To je isto jako važno, potaknuti drugoga i posvijestiti mu da može nešto učiniti sa svoje strane i da je ono što oni čine jako veliko, a mi ćemo ih u tome poduprijeti. U njihovim je rukama rješenje problema i vjerujem da će to biti sve jako dobro.”

Volonteri iz Distributivnog centra Sisačke biskupije i dalje djeluju

Prema riječima naše sugovornice, volonteri iz Distributivnog centra i dalje djeluju na području Sisačke biskupije.

“Još uvijek nismo stali. Svaki put kad napišem na Facebook stranicu da nam je nešto potrebno ljudi se okupe. To su naši Siščani, mladi animatori u našim župama. Za svaku akciju, poput slaganja paketa, oni su tu. Mislim da je najvažnije ako iz svega ovoga naše mlade naučimo koliko je važno prepoznati drugog u nevolji, da je važno osjetiti nevolju drugoga i da su uključeni u pomaganje. Čovjek najviše može pomoći čovjeku. Bog daje hrabrost svima koji se daju upregnuti u Njegov rad. Tu su mladi najpogodniji jer na taj način oni mogu rasti u činjenju dobra i prepoznavanju drugih. Pohvaljujem i zahvaljujem svim našim volonterima koji se i dalje javljaju. Naime, mladi iz cijele Hrvatske koji su dolazili u Sisačku biskupiju zovu i danas i pitaju treba li nam pomoć. Oni u sebi osjećaju da nam je potrebna pomoć. Da, treba nam pomoć i trebat će nam još dugo. Bit će potrebno još nekoliko godina da bi se sve stavilo na svoje mjesto i da bi Banovina procvjetala.”

Pogled unatrag s. Smilje na djelovanje Distributivnog centra: Naše ljudske sposobnosti su ograničene, ali ono što Gospodin ulije čovjeku u srce i dušu to je najveća sila



S. Smilja Čirko / Foto: Sisačka biskupija

“Zahvaljujem Gospodinu za snagu koju mi je dao. Svih tih mjeseci sam živjela od euharistije s kojom sam započinjala svaki svoj dan. Bilo je jako teško, ponekad smo imali samo dva sata vremena za odmor jer smo morali primati šlepere s pomoći koji su dolazili. Ne znam otkud je dolazila snaga,

mogu reći samo da je to bila Božja snaga. Mladi su znali samo po koji sat odspavati u Distributivnom centru. Naše ljudske sposobnosti su ograničene, ali ono što Gospodin ulije čovjeku u srce i dušu to je najveća sila.

Iz prve ruke sam vidjela koliko mladi imaju ljubavi za ovaj narod, za ljude koji su stradali. Ljubav je bila pokretačka snaga u teškim trenucima na području Banovine. Čim bi netko bio umoran, pojavio se netko odmoran. Tako je Gospodin izmjenjivao umorne i odmorne. Uistinu nevjerojatno! I danas ponavljam kako mi je rad u Distributivnom centru Sisačke biskupije najdraže iskustvo u životu jer živim od plodova zajedništva toga razdoblja provedenog ondje. Duh Božji vodio nas je sve tijekom tog vremena. Zahvaljujem Gospodinu na toj snazi koju mi je dao i koja me i dalje drži u mom radu.”

Sestra Smilja Ćirko već je 42 godina redovnica u Družbi Kćeri Božje ljubavi

Iako je na službi u Sisačkoj biskupiji, sestra Smilja dolazi iz mjesta Rašeljke pored Tomislavgrada u Bosni i Hercegovini. U razgovoru je istaknula kako je jako mlada otišla u samostan.

“Rođena sam u jednoj maloj župi pored Tomislavgrada u Bosni i Hercegovini, mjesto se zove Rašeljke i ondje su djelovale sestre milosrdnice. To je bila jedna živa zajednica 60-ih godina prošlog stoljeća. Bilo je baš zanimljivo koliko su one bile kreativne. Mene su najviše knjige zanimale, a one su imale ogromnu knjižnicu. Moja obitelj imala je veliko blago – stado ovaca. Moja četvorica braće, a imala sam i još jednu sestru, nisu htjeli čuvati ovce pa bih ja nakon škole došla doma i nešto pojela, uzela knjigu od časnih sestra i išla za ovcama. Mislim da je to druženje sa sestrama i čitanje knjiga kroz koje sam upoznivala svijet i duhovnu stvarnost utjecalo moju odluku da postanem redovnica. Međutim, nisam se pridružila njima već sam otišla u Družbu Kćeri Božje ljubavi. One su došle jedne godine za blagdan svetog Franje te su govorile o zvanju i kad sam ih čula ja sam rekla: ‘To je to’. Javila sam im se i već sam 42 godine redovnica u Družbi Kćeri Božje ljubavi.”

Rad u školi kao evangelizacija učitelja u zbornici

Prema riječima sestre Smilje, na rad u školi gleda kao na svoje veliko životno iskustvo.

“Radila sam 17 godina u školi. Vidjela sam koliko je velika potreba, rekla bih čežnja ovog naroda za onim što je duhovno. Ovo materijalno, sve što je

opipljivo, to brzo čovjeka zasiti, to ne ulijeva sigurnost. U zbornici smo redovito imali rasprave o životu, društvu, vrijednostima te kako odgajati mlade. Bile smo dvije redovnice koje smo radile u škole i bile smo prihvaćene, ali mislim da je naša zadaća bila evangelizacija zbornice. Vjerujem kako su više učitelji bili više žedni Boga nego djeca kojoj sam predavala. Moram priznati da je ipak komunizam ostavio duhovnu prazninu unutar odgojno-obrazovnog sustava jer su se ljudi bojali iskazivati svoju vjeru i potražiti neku duhovnu pomoć, a zapravo su vapili za time.

Ulazak u škole bila je moja prilika za evangelizaciju. Osjetila sam kako ljudi žedaju za Bogom. Mi smo kao redovnice imale priliku posvjedočiti učiteljima u zbornici jer smo se opredijelile za Boga i živimo za drugoga. Mislim da smo im pomogle u donošenju pravih odluka jer su ljudi često zbunjeni osobito pod pritiskom medija koji će radije o Katoličkoj Crkvi iznijeti ono što je negativno, a ne ono što je pozitivno. Ljudi su onda zbunjeni, ali kad vide redovnicu kako živi svoje redovništvo i da joj je Bog izvor života, ipak drugačije gledaju na Katoličku Crkvu. A prije svega uloga redovnice kao žene je važna jer možemo preuzeti ulogu duhovne majke, a mislim da naše društvo vapi za time.

Sve je više, nažalost, majčinska i očinska uloga potisnuta u našem društvu zbog nedostatka vremena, a onda mi redovnice možemo kao duhovne majke pomoći u odgoju djece. Najdraže bi mi bilo kad bi djeca nakon škole došla u dvorište i ondje sam im kroz igru mogla pokazati kako je lijepo graditi život s Bogom i drugim ljudima. Mislim da je danas veliki problem kod mladih ljudi nedostatak sposobnosti duhovnog razlučivanja i donošenje pravih odluka. Mi im možemo pomoći u tome da donose odluke u zajedništvu s Bogom. Smatram kako je to upravo uloga nas redovnica u suvremenom svijetu.”

Uz Blaženu Djevicu Mariju, sestra Smilja ugleda se u utemeljiteljicu Družbe Kćeri Božje ljubavi Majku Franzisku Lechner



Sestra Smilja Ćirko / Foto: Sisačka biskupija

Kako nam je otkrila s. Smilja Ćirko, prvi ženski uzor joj je Blažena Djevica Marija. Naglasila je kako je oduševljava njezina šutljivost, a istovremeno njezina prisutnost u Isusovom životu kad mu je bilo najteže te je promatrala sve i reagirala kad je trebalo pomoći čovjeku u nevolji.

“Uzor mi je potom utemeljiteljica Družbe Kćeri Božje ljubavi Majka Franziska Lechner čiji bi sažetak života ovako glasilo: *Učiniti Božju ljubav vidljivom na zemlji*. Naš najveći blagdan je Presveto Trojstvo i po uzoru na tu ljubav to bi trebao biti život Kćeri Božje Ljubavi – ljubav kao jedini princip. Franziska Lechner je bila žena velike vjere. U vrijeme Austro-Ugarske monarhije i industrijske revolucije koja je veoma zanemarila čovjeka kao i mlade djevojke koje su tada radile kao kućne pomoćnice, Franziska je djelovala u Beču i tražila način da makne djevojke s ulica. Bila je svjesna da ih se iskorištava, a nitko im ne pomaže. Otvorila je internate i školovala te djevojke. Prepoznala je pravi trenutak i ono što Bog od nje traži. Upravo je naša utemeljiteljica otvorila prvu Učiteljsku akademiju na ovom prostoru i to u Sarajevu. Bila je žena, vjernica i znala je kako donositi odluke, odnosno točno je znala što Bog od nje traži. Toliko se Bogu predala, da je upravo On cijeli njezin život vodio. Kad god mi je teško, sjetim se nje kad je došla kao učiteljica u Beč i nikog nije znala, a već za nekoliko mjeseci car Franjo Josip i njegova žena znali su za njezino djelovanje i koliko je ulagala u djevojke koje su tada bile zanemarivane. Naša Družba Kćeri Božje ljubavi djeluje od 1868. godine, a sve zahvaljujući vjeri i snazi Majke Franziske Lechner. Ta moć

razlučivanja i odgovora na Božji poziv je ono što je potrebno suvremenom čovjeku i upravo je život Majke Franziske Lechner pravi uzor za naše doba.”

Članci objavljeni u sklopu projekta „Uloga i valorizacija žena različitih religija i vjeroispovijesti tijekom pandemije koronavirusa” :

Sestra Smilja Ćirko: Uloga nas redovnica u suvremenom svijetu je pomaganje mladima prilikom donošenja pravih odluka u zajedništvu s Bogom

[Petir i Juretić jednoglasne: Vjernice koje jasno izražavaju svoje stavove glasna manjina u javnosti stavlja u centar izrugivanja](#)

[Redovnice o radu na HKR-a: Pozvane smo biti s ljudima kroz medije koji imaju značajnu ulogu u društvu](#)

[Medijske djelatnice i urednice Tikvić i Zemunović: Ženama su darovani posebni talenti – brižnost, suosjećanje i “nježna snaga”](#)

[Upoznajte izuzetne žene koje na svoj specifičan način djeluju u društvu šireći ljubav i jedinstvo](#)

Autor: Marija Pandžić, novinarka Hrvatske katoličke mreže
(marija.pandzic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

